

**Již 20 let Holické noviny přinášejí čtení
do každé rodiny**

NOVINY Holické

„Tento způsob léta zdá se mi poněkud nešťastným.“

Vážení čtenáři, spoluobčané,

situace se v posledních dnech postupně dramatizuje, opět si nasazujeme tolik oblíbené roušky a v obavách čekáme na vyjádření odborníků či osob kompetentních. Málokdo umí nyní předpovědět další vývoj, ze své praxe vím, že předchozí přijatá opatření málokdo důsledně dodržoval. Je to s námi jako hlídat pytel plný blech. Snad nyní, kdy máme denní růst počtu nakažených doslova alarmující a hrozí nám mnohem přísnější opatření, začneme vzájemnou ochranu brát vážně, jako občanskou odpovědnost. Nejde jen o rychlé poražení bacila, ale i zmírnění dopadů na hospodářství, kdy některé obory prožívají již nyní krušné časy a obnova k normálu je běh na dlouhou trať. Samozřejmě normálním stavem může být i přizpůsobení se současné situaci.

Jako člen holické Komise městské části jsem rád, že v tomto zvláštním roce se podařilo pracovníkům magistrátu realizovat v Holici skutečně nebývalé množství větších či menších oprav. Máme po letech v podstatě novou ulici Hanáckou a Jaselskou, opravila se část vozovky na Návsí. Několikrát jsem slyšel, že to byla zbytečná oprava, starý povrch byl ještě dobrý a raději opravte něco jiného. Já osobně jsem za tento počin rád, je dobře, že se věci opravují dřív, než se totálně rozpadnou a oprava pak stojí mnohem víc. Nakonec nyní můžete sami porovnat, jak bylo dříve a jak je po opravě. Rekonstrukce zbývajících částí vozovky na Návsí je naplánována na příští rok, z tohoto důvodu bylo rozhodnuto o zachování provizorních zastávek na ulici Keplerova do druhé etapy, kdy budou definitivně odstraněny. Tímto se omlouvám občanům v této ulici za zhoršené podmínky, ušetří se několik tisíc za odstranění a následné obnovení zastávek. Příjemnou drobností byla oprava prostoru železničních přejezdů v ulici Sladkovského u lékárny. Bohužel, vlastnické vztahy k jednotlivým částem komunikace neumožnily opravit celý úsek, ale i tak můžeme říct, že holický tankodrom je minulostí. Máme dokončené předláždění chodníku v ulici U Solných mlýnů, opravený chodník u konečné zastávky autobusu mezi Návsí a ulicí U Cukrovaru.

Koncem srpna došlo ke změně nastavení světelné křižovatky na ulici Přerovská. V prvním kroku došlo ke změně intervalu pro chodce, nyní je již možné přejít ve směru z Návsí k motorestu na jeden signál. Významnou novinkou je zavedení tzv. celočervené křižovatky v nočních hodinách. V noci celá křižovatka svítí červeně pro auta i chodce, v každém směru křižovatka změní rychlost příjezdějícího vozidla, a pokud je rychlost do 50 km/hod., tak zapne zelenou a vozidlo plynule projede. V opačném případě musí řidič zastavit, uklidnit se a následně dostane zelenou. Pro chodce jsou u každého přechodu tlačítka pro změnu signálu. Cílem je zvýšení bezpečnosti v prostoru křižovatky, přesto nabádám k opatrnosti. Osvětlení křižovatky není úplně ideální a nikdy nevíte, kdo je v noci za volantem vozidla.

Je logické, že provedené akce nemohou potěšit všechny obyvatele, o tom se členové komise přesvědčili na říjnové schůzi, kdy velmi rázně připomněl chybějící dvě lavičky spoluobčan z ulice Keplerova. Skutečně řešíme minimálně tři roky doplnění dvou laviček k dětskému hřišti na ulici Ječmínkova, proběhlo již několik jednání k upřesnění provedení laviček a jejich umístění, vždy se závěrem „bude objednáno“. V tomto roce komise vyčlenila prostředky ze svého rozpočtu na zakoupení dvou laviček a nejpozději do konce listopadu mají být tyto dvě lavičky osazeny, a dokonce bez finanční účasti komise. Je to sice drobnost a z pohledu obyvatel na opačném konci Holice zbytečnost, ale budeme rádi za zlepšení dalšího místa v obci.

Závěrem chci pozvat na listopadovou schůzi naší komise všechny z vás, kdo máte nápad na zlepšení veřejného prostředí, případně využijte e-mailové adresy kmc04@olomouc.eu nebo info@naseholice.cz k zaslání svých námětů na využití částky 300 000 Kč v příštím roce.

Přeji nám všem příjemné zprávy a krásné dny.

František Ryšánek

Ladislav Zahradník

Určitě každý z nás rád zavzpomíná na minulé časy, na dobu svého dětství, kdy všechno okolo nás jsme vnímali jako každodenní samozřejmost, bezstarostně jsme rok co rok procházeli životem a plnými doušky si brali vše, co nám tehdejší svět nabízel. Ale i v tomto idylickém období jsme měli svá tajná místa, kde jsme se přece jen cítili o malinko víc bezpečně, měli jsme i své milované ochránce, v jejichž blízkosti nám bylo příjemně, a každý úsměv či jen pohled plný upřímného zájmu o nás samotné v nás vyvolával pocit jistoty a porozumění. Byla to doba, kdy jsme se zaujetím poslouchali opakovaná vyprávění babiček a dědečků, při vzpomínání na jejich mládí, na své rodiče a prarodiče.

Přesto, že jsem se stal stálým obyvatelem Holice poměrně nedávno, měl jsem možnost díky babiččině vyprávění poznat, jaký byl život na jednom z největších holických gruntů před válkou a hlavně po válce, kdy osudy jeho obyvatel dramaticky poznamenaly události v padesátých letech. Dědictví po předcích svědčí o neskutečné dřině na poli i na dvoře gruntů, o jejich skromném životě, dovednosti a fortelu. Je až neuvěřitelné, že tito lidé přistupovali po celý život ke svým každodenním povinnostem s vědomím odpovědnosti vůči svým předkům i následujícím generacím.

Velice se vážím pozvánky, kterou jsem dostal e-mailem v srpnu 2016 od pana Svatopluka Valouška ze Šternberka, který je rodákem z Holice. Adresa odesílatele byla 85valousek@seznam.cz, když jsem se ptal na význam číslovky 85 v adrese, pan Valoušek mi prozradil, že k 85. narozeninám dostal od rodiny počítač a od té doby se stal uživatelem této moderní techniky. Díky vstřícnosti paní Věry Valouškové jsme strávili ve Šternberku dvě příjemná odpoledne, plná zajímavého vyprávění o životě mladých lidí v době těsně

před 2. sv. válkou a jejich osudech až do současnosti. Zejména dobu heydrichiády si velice dobře pamatovali, neboť stále žili v obavách ze zatčení. Starší bratr pana Valouška byl vojenským letcem, který bojoval v Anglii, a rodina neměla po celou dobu války žádnou zprávu o jeho osudu. Většina fotografií otisknutých v mimořádném čísle Holických novin k 80. výročí otevření nové

holické školy ze září 2016 pochází z archivu pana Svatopluka Valouška. Vyprávění Věry a Svatopluka Valouškových bylo o lásce, vlastenectví, odvaze a pevné vůli, jak do dokládá vzpomínka na bratra, letce Ladislava Valouška v červnovém vydání našich novin z roku 2018.

Právě zásluhou holických novin jsem měl možnost poznat další zdejší osobnosti, které díky svým zkušenostem a životním příběhům jsou doslova zlatým fondem pro současnou generaci. Například pan Zdeněk Vychodil, dlouholetý učitel na holické škole, vzpomínal na svého tatínka, Štěpána Vychodila, prvního ředitele

nové holické školy, a na další učitele, kteří museli za německé okupace opustit jako nespolehliví učitelé svoji milovanou profesi. Zdeněk Vychodil se zasloužil o obnovení holického památníku T. G. Masaryka v roce 1968 v areálu zdejší školy.

Nejvýznamnějším dopisovatelem holických novin o historii obce a jejich významných osobnostech byl bezpochyby pan Ladislav Zahradník, který ve svých vyprávěních oživil dramatické příběhy řady holických rodáků, legionářů z první světové války, či skupiny nadšených holických letců, která odešla bojovat do zahraničí za svobodu své vlasti, a uctil tak jejich památku. Díky jeho neutuchajícímu zájmu o dění okolo sebe došlo k vybudování památníku připomínajícího holické rodáky působící v zahraničních armádách za druhé světové války na holické Návsi. Respekt si zaslouží jeho rozhodnutí o ukončení členství v holické komisi městské části na protest proti rozhodnutí vedení města, které nerespektovalo stanovisko zdejší komise a zájem holických občanů. Dlouhá léta se nezištně staral o památník T. G. Masaryka, sám prováděl jeho údržbu a čištění, a to i v době, kdy nebylo žádoucí připomínat osobu prvního československého prezidenta, jehož jméno nesla před válkou i holická škola. Pan Zahradník mi předal několik fotografií z holického prostředí dokumentující slavné

události v historii obce, ale i smutnější momenty, například když došlo k odstranění sochy Františka Palackého ze zdejšího pomníku v době okupace. Každá fotografie měla svůj příběh, jsou to příběhy prostých lidí, kteří si i přes těžkou každodenní dřinu našli čas a prostředky k vytvoření místních spolků a tělovýchovných jednot, v nichž probíhal bohatý společenský život v duchu vlastenectví a zájmu o dobro obce. Bohužel, běžící čas nás připravuje o vyprávění těchto příběhů, proto mějme na paměti citát „Národ, který zapomene svou minulost, nemá žádnou budoucnost“.

text: František Ryšánek

foto: Ladislav Zahradník

Svatopluka Valouška, Zdeňka Vychodila a Ladislava Zahradníka spojuje rok narození 1925.

Fotografie Ladislava Zahradníka je z květnové oslavy letošních 95. narozenin.

Poslední sbohem

Vážení přátelé,

bohužel vám musíme sdělit, že 11. září zesnul náš vzácný přítel, pan **Ladislav Zahradník**. Byl dlouholetým dopisovatelem Holických novin. Byl našim historikem a jeho články byly mezi čtenáři oblíbené. Celý život bydlel v Holici a byl mezi prvními žáky, kteří začali navštěvovat naši novou předválečnou měšťanku. Znal vše, co se kdy dělo v naší vesnici, nyní městské části. Měl energii na rozdávání a spoustu protivenství dokázal přeprat. Na všechno měl svůj selský rozum a názor, který si nedal vzít. Pro mne bylo největší ctí, když mi řekl, že jsem mu článkem udělal radost. Bude nám všem scházet. Skládám mu těmito pár větami hlubokou úctu a jeho blízkým vyjadřuji soustrast. Uctěte prosím jeho památku alespoň vzpomínkou.

S hlubokým smutkem a úctou
za všechny redakce našich novin

Petr Šafránek

Jak jsem si našel cestu k houbám

Byl jsem osloven, abych zase po delší době napsal něco o houbách do Holických novin. Je to narychlo, tak jsem uvažoval, jestli napsat odbornou stať, nebo nějaké zajímavosti ze života hub. Ale potom jsem se rozhodl navázat na přerušenu tradici rozhovorů pro Holické noviny a jako partnera pro rozhovor jsem si vybral sám sebe. K tomu mne vedlo mimo jiné i to, že za 14 dní se, doufám, v místní knihovně uskuteční výstavka hub, a navíc, koho bych v době koronavirové krize sháněl...

Tak jsme se sešli s panem **doktorem Milanem Polákem** krátce před jeho odjezdem na poslední vědomostní kvíz před vyhlášením nouzového stavu u něho doma v kuchyni, vedle zrovna jela nová sušička, ve které se ale nesušily houby.

Foto: ivabalk z Pixabay

Rád bych se vás na úvod zeptal, jak jste se dostal k houbaření?

Víte, pocházím z Vidnavy na Jesenicku, to je malé univerzitní město na hranicích s Polskem, a my jsme bydleli asi tři sta metrů od Polského kopce, zarostlého březovými háji. A v těch hájích a lesích kolem jsme trávili spoustu času s rodiči, se školní družinou a později i s kamarády nebo sami a houby jsme od malička potkávali. Nejprve kozáky a křemenáče a potom nás paní učitelka Nosová v družině naučila rozeznávat a sbírat holubinky. A mne to bavilo, protože mi to trochu připomínalo lov a k lesu a ke stromům jsem měl odjakživa respekt a bral jsem je jako živé bytosti.

Počkejte, Vidnava a univerzitní město?

No, ve Vidnavě byl totiž před druhou světovou válkou kněžský seminář a také gymnázium, ale to bylo po založení gymnázia v Jeseníku zrušeno.

A jak to bylo s houbami dál?

Na vysoké škole, někdy kolem roku 1977, jsem poznal pana profesora Bronislava Hlůzu, vedoucího katedry biologie na Pedagogické fakultě UP v Olomouci. Výborného mykologa, ale především učitele a skvělého člověka. Vedl mimo jiné mykologickou poradnu při olomouckém Vlastivědném muzeu a pořádal pro své studenty i laickou veřejnost vycházky za houbami. To probíhalo tak, že jsme vyrazili například na Svatý Kopeček a nasbírali, co jsme našli. Potom se uskutečnila výstavka hub spojená s jejich určováním přímo na místě. Ale tím to nekončilo. Studenti pod vedením pana profesora jedlé houby dále zpracovávali a společně je konzumovali přímo na katedře biologie. Takže často byl cítit na chodbě guláš, ale zkoušelo se také například mléčné kvašení hub a další speciality. No a časem mi pan profesor nabídl členství v tehdejší Československé mykologické společnosti, v níž jsem dodnes. Tedy asi 40 let.

Aha, vy jste tedy studoval biologii?

No právě že ne, studoval jsem učitelství pro druhý stupeň ZŠ, kombinaci český jazyk – hudební výchova, ale katedra biologie byla ve stejném patře jako katedra hudební výchovy v budově na Purkrabské ulici a celá pedagogická fakulta tehdy sídlila na Žerotínově náměstí.

Mohl byste něco prozradit o České mykologické společnosti?

Ta byla založena v roce 1921 a u jejího zrodu stál František Smotlacha. Ten se stal velkým popularizátorem hub v Československu a v jeho odkazu pokračoval také jeho syn Miroslav. Společnost sídlí v Praze a provádí především osvětu v oblasti mykologie. Na jejích stránkách najdete pomoc při určování hub, v současné době členové

společnosti například mapují růst hub a na jeho základě je každý týden zveřejňována aktualizovaná mapa jejich výskytu. Vychází Mykologický sborník, ve kterém najdete pojednání o houbách, ale také například kuchařské recepty a podobně. Nejde o čistě vědeckou organizaci, kromě výstav hub je například každoročně pořádána soutěž o nejlepší houby v octě.

A jak je to s houbami tady v Holici?

Já jsem si poměrně dlouho zvykal na život v Olomouci a hledal jsem možnosti, jak se dostat do lesa, ten byl samozřejmě v dosahu městské dopravy nejbližší na Svatém Kopečku, v okolí Radíkova a podobně. Ale nedařilo mi to a začal jsem pátrat přímo v okolí Holice. A tak jsem postupně například v nedaleké Americe nacházel některé druhy čirůvek, na jaře májovky a na podzim čirůvku dvoubarevnou či fialovou.

Přímo u zastávky autobusu v parčíku můžete od května narazit na hříby koloděje, ty se tady ale dlouho nezdrží, lidé je sbírají a jedí. Měli by ale vědět, že tyto modráky se mají před konzumací řádně povařit, protože zasyrova mohou způsobit jisté zažívací potíže... No a aktuálně se chystám na hlívu ústřichnou a týden před Štědrým dnem pravidelně nedaleko nacházím drobnou žlutou houbu, penízovku sametonohou. Tu mohli vidět před léty lidé v Holici například na starých ořešácích na Návsi, než byla zrekonstruována.

Předpokládám, že tyto houby i jíte?

No víte, mně houby odmala moc nechutnaly, o to raději je ale sbírám. Postupně jsem si však zamiloval guláš, řízky z růžovek, omáčku z hub a další jídla. Nejprve jsem ovšem jednotlivé houby zkoušel na Bětcce, to je moje manželka, ta má houby odjakživa velice ráda. To fungovalo tak, že když jsem donesl nějakou neznámou houbu, téměř sto-procentně ji určil, ona ji ochotně ochutnala a potom už jsme ji sbírali pravidelně. Takto nám to funguje už 42 let.

Máte v poznávání hub a jejich sběru nějaké pomocníky?

To víte že ano. Společně s tarokáři, z nichž někteří se věnují myslivosti, vyrážíme občas na výpravy. Věnuji se také svým vnukům, kteří těch dvacet až třicet druhů hub již spolehlivě rozpoznají. No a společně s Mirkem (Mikym) Marusjakem vyrážíme do blízkého okolí, které on velmi dobře zná. Vloni jsme uspořádali první výstavku hub v místní knihovně, pomohla nám skvělá paní Friedrichovská, a protože akce měla dobrý ohlas, chystáme se ji zopakovat.

Co byste na závěr vzkázal čtenářům Holických novin?

Ať nám drží palce, ať něco najdeme, přijdou se podívat na výstavku hub do holické knihovny a neztrácejí dobrou náladu a optimismus. Koronavirus totiž časem udláme, ale houby nás budou doprovázet a dělat nám většinou radost stále.

Ptal se a odpovídal Mgr. Milan Polák, Ph.D.

foto: Ing. Petr Šafránek

Žluva, nebo žluna?

Objektiv Jana Přidala pro nás zachytil další dva zajímavé ptáky, tentokrát na stromech v ulici U Cukrovaru a v blízkém okolí. Jak vidíte v titulku, tak zvláštní jsou jejich české názvy, respektive jejich podobnost. Žlutý

pták je sameček žluvy hajní, který je zářivě žlutý s kontrastujícími černými křídly a ocasem, o velikosti kosa. Samička žluvy je nenápadně vybarvená do olivově zelené. Žluna zelená je jakoby menší datel a skutečně patří do čeledi datlovitých. Oproti datlům a strakapoudům tráví na stromech méně času, občas loví i v mravenišťích, často si tam prohrabe až půlmetru dlouhou chodbu, aby se dostala ke své oblíbené stravě. O žluně se říká, že je lékařem sadů a postrachem mravenců.

Pozor, až uvidíte na procházce žlutého papouška, tak to bude spíš žluva. Malým datlem v trávě je žluna.

text: František Ryšánek

foto: Jan Přidal

Estetizace veřejných prostranství

MĚNÍME OLOMOUC DO KRÁSY

Květinová loučka? Nové stromy? Revitalizace zanedbaného místa nebo nová socha ve vaší čtvrti? Každý, kdo v Olomouci žije, by se měl podílet na tom, jak se bude město rozvíjet.

Práce s veřejným prostorem je cestou k sympatičtější tváři města. Proto projekt **Estetizace veřejných prostranství** pokračuje už třetím rokem. I v roce 2021 chce vedení města rozdělit celkem téměř 10 milionů korun na drobné projekty do každé městské části, které mění Olomouc k lepšímu. Navrhnout je můžete i vy.

Podobu města jste s komisemi městských částí určili už ve více než stovce projektů. Přívětivější jsou díky vám veřejná prostranství s opravenými památkami, nově umístěnými parkovými lavičkami, originálním nasvícením památníku, vánoční výzdobou, vysázenými stromy nebo se záhonem růží.

Navštivte 4. listopadu veřejné jednání holické komise městské části a navrhněte, co bychom mohli zlepšit.

V případě, že by se z důvodu nepříznivé epidemiologické situace jednání KMČ neuskutečnilo, nebo uskutečnilo bez účasti veřejnosti, můžete zaslat své návrhy na e-mailovou adresu komise kmc04@olomouc.eu nebo info@naseholice.cz.

Foto: Rommek Diaz z Pixabay

Jak to bude dál se zatoulanými psy v Olomouci?

Ostře sledovaný výběr útulku, který se v Olomouci postará o zatoulané nebo opuštěné psy, je konečně ve finále. Město uzavřelo smlouvu s novým poskytovatelem služeb, kterým je společnost AJSHA Čechy pod Kosířem. Pes, odchycený na území města strážníky, bude předán pracovníkovi této firmy a umístěn nejprve v Olomouci, a to v prostorách Veterinární kliniky Špruček na Brněnské ulici. AJSHA si bude pro psy do Olomouce jezdit a bude je sem i vozit z Čech pod Kosířem zpět, pokud se majitel o ztraceného psa přihlásí.

Příjem psů bude AJSHA zajišťovat nepřetržitě, pokud jde o výdej psů, smluvně je ošetřeno, že to bude denně do 17 ho-

Foto: kim hester z Pixabay

din, ovšem nový poskytovatel služeb zdůraznil, že není problém předat psa zpět majiteli co nejrychleji, záleží vždy

na domluvě. „Jsem přesvědčen, že bude dobře nastavená spolupráce mezi městskou policií, útlukem a naším odborem fungovat,“ ubezpečuje vedoucí odboru životního prostředí olomouckého magistrátu Petr Loyka.

Hodnotícím kritériem ve výběrovém řízení byla nabídková cena. Jde o částku, kterou si bude dodavatel účtovat za péči o jednoho psa umístěného do útulku za jeden den, mimo náklady na veterinární péči. Dle smlouvy činí částka za jeden krmený den u nového poskytovatele služeb 93 Kč bez DPH. To je výrazně méně než nabídka druhého poskytovatele.

V souvislosti s výběrem útulku se část veřejnosti pohoršně ptala, zda je morální péči o zvířata přepočítávat na peníze a pořádat veřejnou soutěž. „Útulek musíme vybírat zákonnou cestou, jedná se o velké částky z rozpočtu města. Péči o zvířátka nemůžeme jen tak vyjmout z režimu daného platnou právní úpravou,“ vyvrací tyto názory Petr Loyka. „Nemorální je především vyhodit psa z domu. Péče o psa je závazek, který pak samozřejmě navyšuje rodinné výdaje. Případ každého psa, kterého se jeho majitel zbaví tak, že ho uváže u cesty, je selháním konkrétního člověka. To, že jeho pes skončí v útulku, je jen jeho vina, protože když si pořídím psa, беру na sebe závazek, že se o něj postarám od převozu domů až do konce jeho života. Nemluvíme samozřejmě o případech, kdy majiteli pes uteče.“

Objevily se také fámy, že důvodem k výběrovému řízení byla snaha snížit počet psů v útulku Ligy na ochranu zvířat v Olomouci, protože lidé z nedalekých domů si dlouhodobě stěžují na hluk. „Stížnosti lidí na hluk nemají s tímto procesem nic společného, ti lidé si tam pořizovali bydlení v době, kdy tam útulek léta byl a výborně fungoval. Já si mnoha let naší spolupráce s Ligou vážím,“ reaguje Petr Loyka a dodává, že nešlo opravdu o nic jiného, než zákonnou cestou zajistit péči o psy odchycené městskou policií na území města.

„Vím, že vše kolem zvířat je vždy plné emocí, ale my jsme úředníci veřejné správy řídící se zákony a dodržující úřední

postupy. Vím, že pan primátor ty úřednické kroky sledoval doslova se skřípěním zubů a vnitřně s výsledkem nesouhlasil. Chtěl i tuto službu města zachovat v Olomouci. Nestalo se však, že by zasahoval do našich postupů, vždy ctil zákon,“ uzavírá Petr Loyka.

Kontakty:

Veterinární klinika Šprucek, s. r. o., Brněnská ulice 82, Olomouc, tel.: 728 308 803

AJSHA a.s., Čechy pod Kosířem, Útulek pro psy Voříšek, tel.: 606 855 797

V říjnu začínají sběrové soboty

V Olomouci bude opět možné zbavit se nepotřebného odpadu, vysloužilého elektra nebo listí shrabaného při podzimním úklidu zahrádek. V říjnu startují podzimní sběrové soboty, potrvají celý měsíc.

„Od začátku až do konce října se mohou Olomoučané pohodlně zbavit velkoobjemového odpadu, vysloužilého elektroodpadu nebo biodpadu na sběrových sobotách. Jejich podzimní etapa proběhne na celkem dvaceti stanovištích ve městě a uskuteční se bez finanční spoluúčasti komisí místních částí,“ upozorňuje náměstek primátora Otakar Bačák.

První sběrová sobota se uskuteční 3. října, další budou probíhat v termínech 10., 17., 24. a 31. října. „Pro občany zůstávají zachována stanoviště v okrajových částech města se špatnou dostupností sběrových dvorů a stanoviště v centrálních městských částech jsou optimálně plošně rozložena tak, aby byla maximálně dostupná,“ zdůraznil primátor Mirek Žbánek.

Město totiž z ekonomických důvodů letos poprvé přistoupilo k optimalizaci sběrových sobot. Nově tak neodpovídají členění na jednotlivé městské části a oproti předchozím rokům mají zkrácenou dobu konání z původních pěti na tři hodiny, tzn. od 8:00 do 11:00. „Po vyhodnocení minulých let jsme přistoupili k lepší organizaci sběrových sobot. Nechceme, aby o ně lidé přišli, ale musí být efektivnější. Dříve se konaly plošně po celém městě, a to i v těch městských částech, kde jsou sběrové dvory nebo se nacházejí v jejich bezprostřední blízkosti,“ vysvětlil náměstek Otakar Bačák.

Obyvatelé z jakékoli městské části tak mohou na podzim nově využít kterékoliv pro ně nejdostupnější stanoviště podle místa a termínu. Na každém z nich budou po celou dobu k dispozici pracovníci technických služeb, kteří budou dohlížet na vlastní třídění a ukládání odpadu do kontejnerů.

Kontejnery budou na stanoviště přistaveny vždy od 8 hodin a ještě tentýž den, po 11. hodině odvezeny. „Důrazně žádáme naše spoluobčany, aby se odpadu zbavovali pouze na určených stanovištích v tomto vyhrazeném čase a předávali jej výhradně pracovníkům svozové firmy,“ zdůrazňuje Petr Swaczyna z oddělení odpadového hospodářství.

Kusový domovní odpad je možné bezplatně odevzdávat také ve sběrových dvorech v Neředíně či Hodolanech. Stavební odpad a odpad s obsahem azbestu se odevzdává pouze za úplaty ve sběrovém dvoře v Chválkovicích v ulici U panelárny.

Foto: Monika P z Pixabay

Jaké odpady lze odevzdávat?

Starý nábytek (skříně, sedačky, křesla, židle, koberce, lino-lea), použitý jedlý olej, drobný nebezpečný odpad (zbytky barev, chemikálie, baterie), vysloužilá elektrozařízení (ledničky, pračky, televizory, rádia, počítače, zářivky) a biologický odpad (listí, ořezané větve), pro který bude určen samostatný kontejner. V rámci sběrových sobot je možné odkládat i použitý textil. Jediné, co není možné odevzdat, je stavební odpad.

Termín sběrové soboty v Holici je 24. 10. 2020 – stanoviště bude na rohu ulic U Hřiště a Přerovská (parkoviště).

Provozní doba sběrových dvorů v Neředíně a Hodolanech:

Pondělí – sobota 9:00–17:00 (polední přestávka 13:00–13:30),
neděle 9:00–13:00.

Mizející časy Holice mého dětství

Milí přátelé,

zdravím vás v těchto zvláštních časech. Pokračuji ve svých vzpomínkách. Vydáme se od Ameriky přes Zábraní na Keplerovu a na Náves. U Ameriky na kraji v zahradním domku bydlel pan Král, který choval nutrie, a na opačné straně Zábraní pan Nevím. Bylo úžasné, že tento pán měl kompletní staré vydání sedmidílného Brehmova života zvířat. Celé jsem je přečetl. Blíže k Návesi na Keplerově ulici bydlel pan Bartoš, který opravoval veškeré vodoinstalace. Kousek od něj na rohu žili manželé Novotní. Václav byl známý sportovní komentátor olomouckého sportu. Jeho syn Václav má autoškolu. Hostinec u Baranů jsem již uvedl. K holiči jsem chodil k panu Mádrovi. U cukrovaru měl holičství pan Kovář. Byl jsem tam jen jednou se sestrou. Později se mi přiznala, že mě vezla na kole na sedátku. Kolo zahákla u holičství do stojanu, poroučel se stojan, kolo i já. V ulici U Cukrovaru nemohu zapomenout na pana Ing. Jana Janáška. Byl to velmi hodný, seriózní a vzdělaný pán. Spolu s mým přítelem Zdeňkem Vychodilem tehdy zpracovávali historii staré Holice. Na rohu Cukrovarské a Keplerovy bydleli Patrmánovi a Pavlivovi. Pan Pavliva choval výra na výrovku. Chodili jsme se na něj dívat. Jirka, jeho vnuk a můj spolužák, u nás stoupl vysoko na ceně. Jirka Müllerů bydlel vedle nich. Jeho táta s námi na Piskáčích pod cukrovarem hrával hokej. Naproti bydlel předseda JZD pan Pospíšil. Vedle můj přítel Kolaja Svačina, ten s námi hrával volejbal.

Nyní zahame do Partyzánské. Na kraji ulice bydleli u Davidů Vychodilovi. Vážil jsem si pana Grofka, anžto

byl skautský vůdce. Také malého starého pána, pana Čerovského, který se staral o květinové parády obce a o hřbitov. Uvedl jsem ho v minulém článku. Jeho zetěm byl pan Žáček, který opravoval televizory. U konce bydlíval pan Kapsia, výborně maloval. Na šibřinky vyzdobil vždy celý sál Lidového domu (Lidáku), každý rok na jiné téma.

Jsme na Návesi. Vlevo bydlí Hlobilovi. Pan Hlobil senior byl šéfem našeho komunálu a myslivec. V chodbě měl vystavené různé trofeje. Jeho paní učila v holické základní škole.

Bourání dvora u Sklenářů

Skoro naproti bohužel už nežije můj přítel, holický historik Ladislav Zahradník, který zesnul teď v září. V domě, kde mají nyní firmu Omelkovi, bývala školka, poté družina, ve které působila maminka, a nakonec i třídy školy.

V nynější dřevo-dílně vedle Zemánek bývala sokolovna, kam chodily cvičit

mé sestry. Později tam sídlilo naše holické velkokino, kde se v zimě topilo v kamnech. Promítal pan Beránek.

Také obecní knihovna, které kraloval pan učitel Šnajdr. Přečetl jsem všechny cestopisy, co mi kdy půjčil. Byl to noblesní starý pán. Měl jsem jej moc rád.

Dále se nacházely dva dvory. První u Sklenářů. Tam bydleli třeba Přecechtělovi, Pukasovi a Tomáškoví. Pan Přecechtěl uměl opravit snad úplně všechno. Já k němu chodil spravovat naše kola. Druhý dvůr byl cukrovarský. Tam bydleli mí kamarádi Vašek Bartoník a Vlastík Čejka. Bohužel už s námi nejsou. Na místě těchto dvorů se nachází paneláky č. p. 44 a 46.

Vedle Obermannů stával velký grunt Zdražilů. Starý pan Zdražil byl bohatý sedlák a významná holická osobnost.

Strážmistr Čejka, následovník pana Gereckého

Jeho slovo v radě mělo váhu. Výrazně se podílel na vybudování rolnického cukrovaru a pivovaru. S rodinou jeho syna Jana se přátelili mí rodiče. Do party patřili ještě Strakovi, Gerečtí a Vodičkovi. Ke Zdražilům podotknu, že po roce 1948 přišli o veškerý majetek a celá rodina byla nastěhována do domečku na Návsi, kde býval pekař. Později tam bydleli Kráčmarovi.

Následovaly obecní dvůr a statky Řoutilů, Sklenářů, Heinců, Stoličků a Zdráhalů. Z rodiny Heinců pocházel vynikající oční lékař, pan profesor Heinc. Byl hluboce věřící člověk. Před režimem jej chránila jeho vysoká odbornost.

Za Zdráhalovými byl konzum Nejedlych a řeznictví Páťalových. Stoličkův grunt u kostela zůstal, před ním všechny grunty se dvory byly zbořeny pro stavbu školky.

Zpět od kostela k bývalému MNV je vlevo statek Hudců. Po vyvlastnění majetku režimem byli přesunuti do domku v Americe. Dále je stavení Drápalových. Pan Drápal býval léta kostelníkem. Dům s masnou patřil rodině paní Krčové, mívali řeznictví. Známý je vám dům č. 37 se dvorem. Komise místní části za Silvestra Tomáška svedla těžký a prohraný boj s městem o jeho využití. V mém dětství tam byla pěkná hospoda u Přemysla Oráče, kterou provozovali Winklerovi. V sále se hrávalo loutkové divadlo. Ve dvoře bydleli kováři Kremplové, vzadu za dvorem měl řeznický provoz pan Zemánek. Nyní je to soukromý nájemní dům. V jeho dvoře bydlí i paní učitelka Kráčmarová. Dům s květinářstvím patřil Jurečkovým.

Národní výbor, tajemníkem po tátovi byl pan Klement Pavlica. Možná nevíte, že nás cvičil v Sokole. Jemu a sestře Růžičkové jsme jako jediným říkali bratře a sestro. Pavlicovi byli výborní sousedi. Když později naši „radní“ dostali stranický úkol připojit se k velkoměstu Olomouci, pracoval na úřadě města a spoustu věcí pomohl pro obvod Holice zařídit. Na Klimka mám dobrou vzpomínku ze srpna 68. Zvonil na mne ráno, a když jsem otevřel, vyhrkl: „Vstávej, je okupace!“ „Kdo, Němci?“ „Ne, Rusi!“ A bylo vymalováno.

V krásném domě, ve kterém působil doktor Vodička, je nyní školní družina. Dál je statek Koutných, patrová budova se dvorem. Jejich pravnuci jsou kluci Fuksovi a jejich táta Jarda je vnuk. Bydlela tam spousta rodin. Jmenuji za ně jen Řehulovy, paní byla učitelka na naší škole. Rodině Koutných zůstal jen malý byt v přízemí v rohu. Dům dostali zpět, byl jim vrácen i statek uprostřed Návsi, kde byl Jarda Fuksů na hospodě.

Potom byly usedlosti Mlčochů, Petříků a Zdráhalových. Za nimi Pulchertovi. Dnes tam bydlí moje přítelkyně, jejich vnučka Jarmila Horská rozená Zahálková.

Byla dlouholetou členkou Komise městské části Holice. Za nimi byl grunt Homolových.

Osudy všech uvedených rodů by stály za knihu. Jsem rád, že restitucí byly trochu napraveny křivdy, které se jim staly. Holice u Olomouce bývala velmi bohatá obec. Statky tu byly hodně velké. Na Tršicku byl můj strýc Václav považován za kulaka, protože měl deset hektarů půdy. Zde by byl chudák.

Dál jsem postupně přes spolužáky poznával, že Holice má i horní konec, že se parádně hraje na sudech v pivovaru, v ulici U Solných mlýnů, a že všude žijí zajímaví lidé.

Teprve, když člověk zestárne, uvědomí si, že čas dětství nenávratně zmizel. Každému, tak jako mně, zůstane vzpomínky. Není špatné si je někdy vyvolat. Vyvoďte svoje. Přeji vám pěkné a hlavně zdravé dny.

text: Petr Šafránek

foto: archiv Petra Šafránka

Splavy řepy cukrovaru

RC Heřmánek oslavil 14. výročí založení

Rodinné centrum
Heřmánek
...jako doma

Dort, malí i velcí gratulanti, dárky a květiny...

Rodinné centrum Heřmánek, z. s., oslavilo v pondělí 14. září **14 let** svého působení v městské části Holice. Zprvu lokální mateřské centrum podporující primárně ženy na mateřské a rodičovské dovolené se s léty vyprofilovalo v rodinné centrum s širokou cílovou skupinou, pestrou paletou aktivit a spolupracujících organizací v rámci celé České republiky.

Kromě dopoledních programů v herně dnes nabízí podporu a vzdělávání rodičům vracějícím se na trh práce, sdílenou kancelář s hlídáním pro lepší sladování rodinného a pracovního života, pořádá kurzy a podpůrné skupiny pro ženy samoživitelky. Od roku 2018 realizuje Klub pohádkových babiček a dědečků, kteří chodí pravidelně číst dětem do mateřské školy, podílí se na plánování rodinné politiky ve spolupráci se Statutárním městem Olomouc a Olomouckým krajem. Pořádáním kurzů souvisejících s umíráním a se smrtí odkrývá tabuizovaná společenská témata. Kromě stabilního profesionálního týmu má Rodinné centrum Heřmánek jedno velké „eso v rukávu“. Daří se mu do chodu organizace zapojovat řadu dobrovolných maminek a tatínků, babiček i dědečků, nadšenců s „velkým srdcem“. Bez nich by Heřmánek nebyl takový, jaký je. Rodinné centrum Heřmánek stále hledá možnosti dalšího zkvalitnění svých služeb a rozvoje, primárním cílem však zůstává podpora rodiny a místní komunity.

Navštivte nás v budově pošty na Návsi. Více informací na FB, nebo www.rc-hermanek.cz.

Ilustrace: Please Don't sell My Artwork AS IS z Pixabay

Co chystáme v RC Heřmánek

Rodinné centrum
Heřmánek
...jako doma

Evropská unie
Evropský sociální fond
Operační program Zaměstnanost

Jste s dětmi sama?

Jste silnější, než si myslíte

**Máme pro vás program
ZDARMA,
který vás posune
v pracovním životě!**

Ženy, které jsou na výchovu dětí samy (nebo převážně samy), mají často pocit, že se točí v začarovaném kruhu. Práce často není valná, ale není čas (a ani energie) přemýšlet o něčem lepším. Dnes jim navíc hrozí, že o ni v tíživé situaci některých zaměstnavatelů přijdou.

Poznááte se v tom? Máme pro vás řešení.

KDY?

podzim 2020 Olomouc

úvodní dvoudenní workshop: 22. a 23. října

jednodenní workshopy: 13. listopadu

27. listopadu

11. prosince

PRO KOHO?

Program je pro matky dětí do 15 let, které své děti vychovávají (převážně) samy, nebo jsou ohrožené sólo rodičovstvím.

CO TO STOJÍ?

Kurz je zdarma. Je určen pro ty, kdo jsou ochotné věnovat svůj čas a sílu nejen účasti na workshopech, ale zejména tomu, změnit svůj pohled na sebe a na svět práce.

CO ZA TO DOSTANETE?

- 5 dnů nabitých akčních workshopů
- 5 hodin poradenství dle vaší volby (psychologie, právo, kariéra) a koučování
- 3 hodiny individuálních konzultací s mentorkami

A na jaře 2022 vás pozveme na velké síťovací setkání, kde se setkáte s účastnicemi i mentorkami ze všech regionů.

Přihlásit se můžete na stránkách **Aperio**

<https://aperio.cz/portfolio/sama-ale-silna-proti-diskriminaci-matek-na-trhu-prace/>

nebo se ozvěte přímo Petře Tenglerové na e-mail rc-hermanek@seznam.cz.

Práce (i dítě) v klidu

Coworking v Olomouci od 30,-/hod.

Vy si vyřídíte potřebné, my se o vaše dítě postaráme. Jednorázově? Občas? Pravidelně? Tak, jak vyžaduje vaše aktuální situace.

- sdílená kancelář + internet
- školící prostory
- komfortní zázemí
- parkování zdarma (nebo bus 12 a 19)

Možnost hlídání dětí:

- ve stejné budově v prostorách vybavené herny RC Heřmánek se zázemím pro kojence, batolata i děti předškolního věku (**středa**: 9:30 - 12:00 / dítě do 3 let: 90 Kč/hod. • dítě starší 3 let: 60 Kč/hod. • sourozenci 120 Kč/hod., **čtvrtek**: bez hlídání : 9:00 - 12:00 • Cena: 30 Kč/hod.).

Objednání: v pracovní dny, minimálně 24 hodin předem na tel.: 736 783 629

Rodinné centrum Heřmánek - RC Heřmánek, s.r.o.
Návesí Svobody 48, 779 00 Olomouc - Holice
IČO: 27049591 - Č.Ú.: 21 763146/2019

www.rc-hermanek.cz
rc-hermanek@seznam.cz
tel.: 777 007 279
Facebook: Rodinné centrum Heřmánek

Aktivita RC Heřmánek jsou podpořeny z dotačního programu "Rodina" MPSV ČR, Olomouckým krajem a statutárním městem Olomouc.

Naši jubilanti (srpen–říjen)

Foto: B C z Pixabay

Zdeněk	Bradáč	Vladimír	Piskáček
Miroslava	Čapková	Jan	Polášek
Anna	Fojtíková	Zdeňka	Přikrylová
Jenovéřa	Gužiaková	Eva	Robotková
Anna	Herzigová	Miroslava	Slezáková
Jitka	Hofmanová	Jiří	Štaigr
Zdeňka	Holčíková	Karel	Vraga
Ludmila	Houšťavová	Radomír	Zdřálek
Jaromír	Jílek	Růžena	Zubalíková
Josef	Langer		
Štefan	Lukašák		
Drahomíra	Machalová		
Rostislav	Messner	Marie	Drápalová
Marie	Mikešová	Josef	Kratochvíl
Ilse	Mikolášková	Květoslava	Nováková
Alena	Nešporová	Radko	Novotný
Miroslava	Nezhybová	Aleš	Prudil

90 a více let

Rodinné centrum
Heřmánek
...jako doma

VOLNÁ ŠKOLA

Jóga pro děti

Protožení, posílení i zklidnění pro děti ve věku 4–7 let

Lektorka: Marie Klučková

Ukázková lekce s rodiči/zdarma/středa 14. 10. 2020/ 17:00–18:00/
RC Heřmánek/Náves Svobody 41/Olomouc-Holice/parkování zdarma

Od 21.10.2020 pravidelně každou středu od 17:00/
Rodič s dítětem (5 let) nebo dítě s rodičem v případě dlouhodobé nemoci individuální domkuva/
V případě zájmu valet: 603 320 274 nebo piše na e-mail info@volnaskola.cz, následně obdržíte
přihlášku/ nedávající přihlášku na ukázkovou lekci do pondělí 12.10.2020
Minimální počet 5 dětí/ maximální počet 10 dětí/cvičení bez roušek s rozeskupem

Rodinné centrum Heřmánek, RC Heřmánek, s.r.o.
Náves Svobody 41, 779 00 Olomouc-Holice
IČ: 25060410, DIČ: CZ25060410
Rodinné centrum Heřmánek, RC Heřmánek, s.r.o.
Náves Svobody 41, 779 00 Olomouc-Holice
IČ: 25060410, DIČ: CZ25060410
Rodinné centrum Heřmánek, RC Heřmánek, s.r.o.
Náves Svobody 41, 779 00 Olomouc-Holice
IČ: 25060410, DIČ: CZ25060410

Rodinné centrum
Heřmánek
...jako doma

Lesní hrátky se zvířátky

PONDĚLNÍ EKO PROGRAM
S MGR. MONIKOU TOŠENOVSKOU

19.10.2020; 10,00 - 11,30

BÁSNÍČKY, POHYBOVÉ A SMYSLOVÉ HRY,
HRANÍ S PŘÍRODNINAMI
I ŠÍPKOVANÁ SE ZVÍŘECÍ TÉMATIKOU...

SRAZ: 9.50 PŘED VÝCHODEM ZE ZOO NA SV.KOPEČKU
MÍSTO KONÁNÍ: OKRAJ LESA U HRÁŠTĚ NA SV.KOPEČKU

RODINNÉ VSTUPNÉ: JEDNORÁZOVÉ 120Kč/PERMANENTKA

PŘIHLÁŠOVÁNÍ FORMOU SMS NA TEL: 604 156 255,
NEBO NA RC-HEřMANEK@SEZNAM.CZ
DO PÁTKU 16.10.2020

Rodinné centrum
Heřmánek
...jako doma

Benefiční bazar

čtvrtek 26.11. 10:00-18:00

Přijďte nakoupit za symbolické ceny, pomůžete se i druhé. Výběžek Benefičního bazaru
půjde na podporu dalšího fungování RC Heřmánek – budujeme ruku za každou pomoc.

Suterén MŠ Holice, Náves svobody 38, Olomouc-Holice

Nepotřebným, avšak čistým a funkčním zbožím (oblečení, hračky, sportovní
potřeby, věci do domácnosti, šálky, atd.) můžete na bazar (zdarma) přispět
pondělí - středa 8:30 - 13:00, nebo po domluvě s p. Marií Veselou na tel: 736 783 629

Rodinné centrum Heřmánek, RC Heřmánek, s.r.o.
Náves Svobody 41, 779 00 Olomouc-Holice
IČ: 25060410, DIČ: CZ25060410
Rodinné centrum Heřmánek, RC Heřmánek, s.r.o.
Náves Svobody 41, 779 00 Olomouc-Holice
IČ: 25060410, DIČ: CZ25060410
Rodinné centrum Heřmánek, RC Heřmánek, s.r.o.
Náves Svobody 41, 779 00 Olomouc-Holice
IČ: 25060410, DIČ: CZ25060410